

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil understrege, at der er tale om ordinære job, det var også tilfældet med den oprindelige ordning, og der er fuldt normale betingelser. Ministeren må da være fuldt vidende om, at når staten forøger en kommunes bloktilskud, så er det da i princippet ligegyldigt, om vedkommende bliver ansat som folkeskolelærer, pædagog, rengøringsdame eller gartner. Et kommunalt job er et kommunalt job.

Her er forskellen bare, at vi siger, at den eneste forudsætning for et servicejob i forhold til alle mulige andre job er, at man har været arbejdsløs i en periode, som gør, at man er inde i aktivperioden. Det er sådan set den eneste forudsætning, der skal til. Alle andre betingelser er fuldstændig ordinære og sammenlignelige med ethvert andet kommunalt job.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men hvor konsekvensen altså er, at man i 17 år vil være i et job, som kommunen eller amtet eller andre vil få et særligt tilskud til, og det kalder jeg altså et særligt job.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over i ordførerrækken.

Flemming Oppfeldt (V):

SF har fremsat forslaget om genindførelse af servicejobordningen. Dermed rejser SF den principielle diskussion om, hvorvidt beskæftigelsen kan styrkes ved oprettelse af job i den offentlige sektor kontra Venstres linje om jobskabelse i den private sektor. SF's vej er at øge skatterne, og det er at øge de offentlige budgetter, og det er ved at ansætte flere i forskellige offentlige ordninger, hvoraf servicejob er en af dem.

Venstres vej er at sænke skatterne, at give borgerne valgfrihed til selv at sammensætte deres forbrug, som de efterspørger i den private sektor, som derved skaber flere job.

Begge veje fører i første omgang til flere job, men Venstres vej er den bedste, fordi privat jobskabelse for det første bevirker oprettelse af flere varige job, de offentlige job skal jo modtage tilskud i mange år og hvert år. For det andet er den private jobskabelse mere bæredygtig, den hviler i sig selv. For det tredje forudsætter den private jobskabelse nærmest, at skatterne sættes ned, og

for det fjerde, og det er næsten en selvfølge, får borgerne dermed flere penge mellem hænderne.

Så SF's vej fører til midlertidige job, højere skatter, mere stat og mindre privat, og alt det er vi imod i Venstre.

Den gamle ordning var i virkeligheden en fiasko, og det er jo en kopi af den gamle ordning, som SF er kommet med i dag. Ved etableringen af servicejobordningen i 2000 var det forventningen, at der i løbet af forsøgsperioden ville blive oprettet 10.000 servicejob i den offentlige sektor, og det er de samme tal, SF nu trækker frem af sin påskepakke.

Reelt var der ved udgangen af 2001 kun oprettet 3.528 servicejob, hvoraf de 2.778 var besat, så det var da en dundrende fiasko. Man kommer og siger 10.000, og så bliver det kun en fjerdedel. Det skal ses i forhold til Venstres vej.

Så er der også det syn på ældre, der bliver lagt frem med SF's ordning. Venstre anser servicejobordningen for at være ydmygende for de ældre på arbejdsmarkedet, fordi de netop bliver mærket af som en særlig gruppe, og det sender et helt forkert signal til arbejdsgiverne og samfundet i øvrigt om de ældre medborgere. De skal kunne klare sig uden statsstøtte. Man skal ikke behandles som et socialt tilfælde, blot fordi man er fyldt 48 år.

Der er selvfølgelig nogle ældre, der har den reelle problemstilling, at de mangler et job, og der skal selvfølgelig være adgang til et job for dem. Der bruger vi også de instrumenter, som er indeholdt i planen »Flere i arbejde«, således at vi kan få flere af de ældre i beskæftigelse.

Til sidst vil jeg bare sige noget om Venstres vej, for den har vi jo lagt an med forårspakken, og den har fået strålende anmeldelser.

Fyens Stiftstidende skriver, at knap 3,3 millioner ud af 4,5 millioner lønmodtagere bliver ramt positivt af forårspakken.

De Bergske Blade skriver, at 1,3 millioner familier får et forøget rådighedsbeløb, og det vil give boligejerne ekstra luft i økonomien til at forbedre boligerne og den slags.

Politiken har i deres anmeldelse skrevet, at det er en overdosering.

Nationalbankdirektøren er inde på samme linje, men det er vel ikke en dårlig anmeldelse, at man giver den seks-syv stjerner og synes, at fem er rigeligt.

Jyllands-Posten siger, at opsvinget er langt stærkere, end man hidtil har troet. Det viser nye tal. Tiden tillader jo ikke, at vi kommer alle anmeldelserne igennem.